

Sygnatura akt VI K 25/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku, VI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSR Anna Wołosecka - Berk

Protokolant : Aneta Elżbieciak

przy udziale Prokuratora Ewy Czarnul

po rozpoznaniu dnia 26.IV., 14.VI., 20.IX., 16.XI.2016r. oraz 10.I.2017r. sprawy karnej

K. (...)

urodz. (...) w B.

syna J. i M. zd. Panek,-

oskarżonego o to, że:

w dniu 12 lipca 2014 roku w K., województwa (...), usiłował doprowadzić (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 15.442,85 zł. w ten sposób, że w celu uzyskania wypłaty odszkodowania z polisy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej pojazdu marki D. (...) nr rej. (...), zgłosił za pośrednictwem Internetu uszkodzenia prawej strony pojazdu marki C. (...) o nr rej. (...) w postaci zarysowań poszycia blachy prawego boku w połączeniu z rozerwaniem poszycia blachy w tylnej części tylnych drzwi i przedniej części tylnego błotnika, występujące na przestrzeni od przednich drzwi do końca tylnego błotnika oraz wgniecenia poszycia blachy prawego boku tego pojazdu, jako powstałe w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 08 lipca 2014r. na Osiedlu (...) w K., wprowadzając tym samym przedstawiciela (...) w błąd co do zakresu i okoliczności ich powstania, podczas gdy uszkodzenia te nie powstały w wyniku zderzenia prawego boku pojazdu C. (...) z elementami karoserii prawego przedniego naroża i prawego boku samochodu osobowego marki D. (...) o nr rej. (...), przy czym zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę wypłaty odszkodowania, czym działał na szkodę(...)we W.,-

to jest o czyn z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk,-

----- / -----

I. oskarżonego **K. W.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku z tym, że przyjmuje, iż oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) we W. i za to na podstawie art. 14§1 kk w zw. z art. 286§1 kk przy zastosowaniu art. 37a kk oraz na podstawie art. 34§1 i §1a pkt 1 kk i art. 35§1 kk wymierza mu 1 (jeden) rok ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym,-

II. zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) z siedzibą w W. kwotę 999,99 zł. tytułem poniesionych kosztów zastępstwa adwokackiego,-

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 839,67 zł. tytułem poniesionych w sprawie wydatków i zwalnia od uiszczenia opłaty.

UZASADNIENIE

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 lipca 2014 roku K. W. za pośrednictwem internetu zgłosił w (...) szkód (...) S.A. szkodę komunikacyjną z odpowiedzialności cywilnej, w zgłoszeniu podał, iż do uszkodzenia pojazdu C. (...) nr rej. (...) doszło w K. na osiedlu (...), jako sprawcę podano kierującego pojazdem D. nr rej. (...) W. S. (1), kierujący pojazdem D. wykonał manewr skrętu w lewo i uderzył w zaparkowany na poboczu pojazd marki C..

W zgłoszeniu jako uszkodzenia powstałe w samochodzie C. podano błotnik przedni prawy, drzwi przednie i tylne prawe, błotnik tylny prawy, przed zdarzeniem samochód nie miał nienaprawionych uszkodzeń, wysokość kosztorysowej szkody określona została na kwotę 15.442,85 zł.

Pojazd marki D. został po kolizji sprzedany w dniu 14.07. 2014 roku, za kwotę 400 zł .

Przeprowadzone przez ubezpieczyciela postępowanie wyjaśniające doprowadziło do uznania, iż do uszkodzeń samochodu C. nie doszło w okolicznościach podanych w zgłoszeniu szkody, stwierdzono odmienny charakter uszkodzeń w obu pojazdach, brak korelacji w zakresie położenia poszczególnych uszkodzeń i śladów to jest ich wysokości, umiejscowienia na pojazdach, skutkiem czego decyzją z dnia 8.10.2014r odmówiono K. W. wypłaty odszkodowania.

/dowód : akta szkody k 3-55,

analiza danych telekomunikacyjnych k 72, 77,

zeznania świadków: P. K.

kserokopia akt szkody (...) k 60- 86 akt VIK 25/16

częściowo zeznania świadka W. S./

W toku postępowaniu przygotowawczego opinię w sprawie sporządziło Centralne Laboratorium Kryminalistyczne Policji, stwierdzono w niej, iż uszkodzenia prawego boku samochodu C. powstały w różnym czasie i różnych okolicznościach, zarysowania i otarcia prawego boku samochodu C. znajdujące się nad tylnym prawym kołem samochodu nie powstały w trakcie zgłoszonej kolizji.

/dowód: opinia Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji

k 102-110/

Biegły sądowy z zakresu mechanoskopii i kryminalistycznej rekonstrukcji wypadku drogowego w sporządzonej opinii wskazał, iż opisane uszkodzenia prawego boku samochodu C. w postaci zarysowań poszycia blachy prawego boku, w połączeniu z rozerwaniem poszycia blachy w tylnej części tylnych drzwi i przedniej części tylnego błotnika oraz zagniecenia poszycia blachy prawego boku nie mogły powstać w wyniku zderzenia prawego boku tego samochodu z elementami karoserii prawego przedniego naroża i prawego boku samochodu osobowego D. (...) o nr rej. (...), nie powstały one w wyniku zdarzenia z dnia 8.07.2014 roku w okolicznościach podanych przez K. W..

/ dowód: opinia pisemna biegłego k. 178-205;

opinia ustna biegłego k. 102/

Oskarżony K. W. nie był uprzednio karany.

/dowód: informacje z KRK k 95/

Oskarżony K. W. stojący pod zarzutem popełnienia czynu z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w toku dochodzenia przyznał się do winy, skorzystał z prawa do odmowy wyjaśnień oraz wyraził zgodę na skierowanie wniosku o skazanie go bez przeprowadzenia rozprawy . W toku rozprawy głównej oskarżony nie przyznał się do winy i wyjaśnił, że jego uprzednie przyznanie się do winy i wyrażenie zgody na złożenie wniosku o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy było spowodowane chęcią jak najszybszego zakończenia postępowania, oskarżony wskazał, iż do uszkodzeń jego pojazdu doszło w okolicznościach podanych w zgłoszeniu.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego wina oskarżonego odnośnie zarzucanego mu czynu nie budzi wątpliwości.

Uznając sprawstwo oskarżonego Sąd oparł się na opinii biegłego z zakresu mechanoskopii i kryminalistycznej rekonstrukcji wypadku drogowego, zdaniem Sądu jest ona pełna , jasna, nie zawiera sprzeczności, opinia pisemna została uzupełniona opinią ustną złożoną na rozprawie, biegły w opinii wskazał na trudności z wyjaśnieniem pewnych okoliczności związane z brakiem materiału dowodowego, jednak opinia zawiera konkluzję iż uszkodzenia samochodu C. nie mogły powstać w wyniku zderzenia prawego boku tego samochodu z elementami karoserii prawego przedniego naroża i prawego boku samochodu osobowego D. (...) o nr rej. (...), nie powstały one w wyniku zdarzenia z dnia 8.07.2014 roku w okolicznościach podanych przez K. W.. Wskazać również należy, iż w opinii Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji także wskazano, iż uszkodzenia prawego boku samochodu C. powstały w różnym czasie i różnych okolicznościach , zarysowania i otarcia prawego boku samochodu C. znajdujące się nad tylnym prawym kołem samochodu nie powstały w trakcie zgłoszonej kolizji.

W zakresie zeznań W. S. (1) wskazać należy, iż potwierdził on fakt zaistnienia kolizji w miejscu i czasie wskazanym przez oskarżonego, natomiast zeznania te nie podważają opinii biegłego albowiem na temat uszkodzeń istniejących w samochodzie marki C. świadek wypowiadał się ogólnikowo, przyznał, iż nie oglądał przedmiotowego samochodu.

Z uzyskanych danych telekomunikacyjnych wynika, iż w dniu zdarzenia siedmiokrotnie nawiązywane były połączenia z telefonu komórkowego o numerze należącym do świadka z telefonem komórkowym o numerze należącym do oskarżonego, przed dniem 8.07.2014 roku zanotowano 34 połączeń różnego rodzaju, prób połączeń oraz przesyłanie wiadomości tekstowych , natomiast na rozprawie świadek zeznał iż oskarżonego zna tylko z widzenia, nie potrafił wyjaśnić skąd połączenia telefoniczne numeru jego telefonu z telefonem oskarżonego , jednak nie można pominąć faktu , iż dowód ten ma charakter obiektywny. Świadek W. S. co do stwierdzonych kontaktów za pośrednictwem telefonu zasłaniał się niepamięcią , jednak dane telekomunikacyjne podważają stwierdzenia świadka iż z oskarżonym znają się jedynie z widzenia, nie można też pominąć faktu , iż sprzedaż samochodu oraz zniszczenie jego substancji uniemożliwiło ocenę uszkodzeń samochodu D. (...) - kwestię istotną w kontekście stawianego oskarżonemu zarzutu.

Odnośnie pozostałych świadków przesłuchanych w sprawie a mianowicie T. B. i T. Z. to ich zeznania nie miały decydującego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy albowiem świadkowie zeznawali na okoliczności związane ze zdarzeniami które miały mieć miejsce po kolizji i nie podważają one poczynionych ustaleń faktycznych.

W zakresie wyjaśnień oskarżonego złożonych w toku postępowania przygotowawczego wskazać należy, iż wprawdzie przyznanie się do winy podlega ocenie jak każdy inny dowód i musi być oceniane szczególnie ostrożnie w sytuacji gdy sprawstwo danej osoby nie znajduje potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym, jednak w przedmiotowej sprawie sytuacja taka nie zachodzi albowiem w opinii biegłego z zakresu mechanoskopii i kryminalistycznej rekonstrukcji wypadku drogowego pewne okoliczności niekorzystne dla oskarżonego zostały stwierdzone w sposób kategoriyczny, natomiast wskazania iż motywem przyznania się do winy była chęć jak najszybszego zakończenia sprawy są nielogiczne gdyż nie wymaga posiadania szczególnej wiedzy w zakresie prawa wnioskowanie, iż konsekwencją

złożenia takiego oświadczenia mogą być określone skutki w zakresie odpowiedzialności karnej i sprawy tego rodzaju kierowane są do Sądu celem rozpoznania sprawy i wydania orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynu z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk i za to na podstawie art. 14§1 kk w zw. z art. 286§1kk przy zastosowaniu art. 37a kk wymierzył mu karę jednego roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymierza 30 godzin w stosunku miesięcznym.

Przy wymiarze kary Sąd uwzględnił uprzednią niekaralność oskarżonego oraz stopień społecznej szkodliwości czynu.

Zdaniem Sądu orzeczone karę jest współmierną do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu i spełni swoje funkcje prewencyjne i wychowawcze.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 627 kpk.